

La creixent implantació de la cirurgia estètica

Bellesa i poder

Tot pot ser modificat sense riscos. Aquest és el lema actual de la cirurgia estètica, una ciència que fins fa poc encara feia més estralls que miracles.

La febre modificadora ha arribat a l'estat espanyol, on uns 350 cirurgians plàstics tenen cada cop més feina a retocar clients i clientes, que segueixen l'exemple de Michael Jackson, que va passar pel quiròfan per canviar-se pòmuls, ulls i parpelles mitjançant diverses pròtesis. És un signe dels temps. A l'estat francès una enquesta demostra que el 81% de la població creu que la cirurgia estètica és molt necessària avui dia i un 76% dels consultats pensen que és una ajuda per a la vida professional. Les mentalitats en aquest tema han canviat. L'estètica ja no és una tècnica que usaven les estrelles del cinema, els polítics o alguna dona amb una butxaca ben assortida per tal de conservar el poder de seducció.

Liftings, liposuccions, eliminació de les bosses sota els ulls, implantació de pòmuls, eliminació de les orelles *de Dumbo*, preciosos ulls ametllats (una operació amb més èxit cada dia), o engradiments de sines són les operacions més sol·licitades que, si bé en alguns casos tenen una finalitat purament estètica, en altres són realment necessàries per a la salut.

Aquest darrer és el cas de les *pistoleres* que apareixen a les cuixes de noies joves i que no poden ser reduïdes amb règims, ja que es tracta d'una malaltia hereditària que només es pot resoldre quirúrgicament. O de les sines molt grans, que en persones joves, a banda del complex que generen, creen problemes d'espatlla. O també ossos de l'avantbraç del mateix pacient per reconstruir mandíbules i paladars de malalts operats de càncer.

COM ASSEGURAR LA JUGADA

Una qüestió important quan es parla d'operacions estètiques és trobar un bon cirurgià. En molts casos les persones que

ofereixen aquests serveis no tenen el diploma oficial d'especialista en cirurgia plàstica i reconstructiva. Això no és la panacea, però com a mínim hi ha una garantia dels estudis realitzats. Hem de tenir en compte que de vegades els metges que operen són ginecòlegs o otorinolaringòlegs que operen mames o nassos sense especialització.

En el camp de la cirurgia estètica pot passar de tot: un preu exorbitant per una intervenció mínima, una destrossa a la cara amb un nas que no harmonitza amb la resta, un postoperatori exposat als perills de l'anestèsia. Tot això fa que s'hagi de ser molt prudent a l'hora de triar l'especialista. Si aquest es pren temps per escoltar, i parlar francament, sense minimitzar les cicatrius o els límits de la intervenció, i posseeix el títol, si és membre d'una associació de metges o si ha fet viatges de perfeccionament als Estats Units on, com que la tècnica està més avançada a causa de l'existència de més casos i de més metges, té més possibilitats de posseir la competència demanada.

Pensem també que els problemes són diversos. No és el mateix operar una persona de quaranta anys que una de seixanta. Una operació de cirurgia estètica amb estirada de la pell de la cara en una persona de quaranta anys pot tenir resultats que durin deu o quinze anys. En canvi, la mateixa operació feta a una persona vint anys més gran tindrà efecte per vuit anys i si la pacient és major de setanta anys, el temps es redueix dràsticament a tres anys.

Cada cas és un món. Si només es vol endreçar la pell, n'hi ha prou amb un *peeling*; en canvi, si es tracta d'una cara molt castigada, caldrà fer una intervenció d'estirada. Un exemple aclaridor és el símil de l'abonyegament de la porta d'un cotxe; primer l'has de portar a un planxista perquè el que en surt es posi al seu lloc (cirurgia) i després cal pintar la porta (*peeling*).

NOUS MÈTODES

Però aquest terreny va canviant amb rapidesa i es presenten nous avanços. Entre ells podem destacar el mètode Obagi emprat a l'Institut Dexeus pel doctor Ramon Vila-Rovira, i dos tipus de pròtesis, les rugoses, en les operacions d'engrandiment de pits, i les de pòmuls, que utilitza el doctor Javier Benito. Pel que fa al primer esmentat, es tracta d'un sistema de rejuvenir i eliminar taques i arrugues de la pell del rostre ideat pel doctor Obagi de Los Angeles, Califòrnia, fa deu anys. L'introduïdor d'aquest sistema a casa nostra, el doctor Vila-Rovira, va començar a fer-lo servir l'any passat.

Segons explica a EL TEMPS el doctor Vila-Rovira, "consta de tres fases, una primera de preparació amb cremes que s'aplica la mateixa pacient a casa seva per descamar-se la pell i que dura de quatre a sis setmanes; una segona, d'un *peeling* amb àcids abrasiu feta per l'especialista en vint minuts de quiròfan. Llavors, durant uns dies cauen diverses capes de pell, i finalment la tercera fase, en la qual la pell antiga ja ha caigut i s'ha d'hidratar. Així, en tres o quatre mesos de programa, la pell està regenerada completament". Cal tenir en compte que aquest procés (que se sol aplicar a pacients de cinquanta a seixanta-cinc anys perquè els trau deu o quinze anys de sobte i els deixa una pell de nen jove o d'adolescent amb problemes d'acne) no substitueix la cirurgia estètica normal.

Ara bé, aquesta tècnica, que en aparença l'únic que fa és traure a la superfície la pell de sota molt menys castigada i per tant regenerar-la, té també l'inconvenient d'haver d'estar els tres o quatre mesos que dura el programa tornant-se successivament de color morat, vermell i rosat sense poder dur una vida normal.

Una altra tècnica nova és l'engrandiment de les sines mitjançant un tipus nou de pròtesi *rugosa* que, en lloc del 12% de

retracció capsular que donava a les altres un típic aspecte de pilota endurida, només en té un 0'5%. Aquesta tècnica importada dels Estats Units té com a pioner el doctor Benito i va usant-se cada cop més. Aquest també és l'introduïdor de la implantació de pòmuls per evitar que es *despenji* la cara. La pròtesi està realitzada amb silastix i s'introdueix per la boca, donant a les faccions un aspecte molt més juvenil.

"També sóc l'introduïdor dels *peeling light* per atendre la creixent demanda de *peeling* per part de dones d'entre 50 i 60 anys. Nosaltres fem un tractament nou anomenat Royal Skin, tractament que a base de cremes blanqueja la pell de la cara, i que només impedeix la vida normal de la pacient durant cinc o set dies", ens explica el doctor Benito. Tot i això, cal aclarir que aquesta tècnica normalment ha de ser repetida per aconseguir tots els seus efectes, ja que amb una vegada no n'hi ha prou.

Cal tenir en compte que en aquest terreny cada especialista hi diu la seva i considera que el seu mètode és el millor, per això a l'hora d'operar-se cal comparar preus, efectivitat i garantia per tal de no endur-se un disgust. Un altre detall que cal tenir en compte és que en alguns llocs els preus són més cars. Així a França, Alemanya o Itàlia les tarifes dels especialistes són més altes i hi ha bastants pacients europeus que vénen a l'estat espanyol a fer-se operacions d'aquest tipus.

Els cànons de bellesa imposats per les estrelles del cinema o la televisió han influït en les mentalitats de molts que volen al preu que sigui comptar amb una part d'aquest atractiu. Però no cal enganyar-nos, la cirurgia estètica no pot fer miracles, permet resoldre alguns complexos, però no porta una solució a les persones que realment no estan contentes amb elles mateixes.

Núria Burguera

